

[Svend Andersen]

ne opgaver kan udføres. Det må også klarlægges, i hvilket omfang disse opgaver ikke allerede bliver varetaget på anden måde. Hverken betænkningen eller bemærkningerne til beslutningsforslaget mener jeg opfylder de her nævnte krav.

Der er allerede enkelte steder gjort forsøg under frikommuneprojekterne, og det er min opfattelse, at mange af de foreslåede opgaver vil kunne løses inden for de gældende rammer, hvis man i administrationen ville være noget mere smidige. I mange tilfælde er det ikke retsreglerne, men måske mere fantasien, der sætter grænserne for, hvad der kan laves.

Forslaget om udviklingsselskaber er også en del af Socialdemokratiets erhvervs politik, men det er vores opfattelse, at udviklingsselskaber nok må administreres på et lidt højere plan end det kommunale. Vi kan godt risikere, at man spilder ressourcer, hvis hver enkelt kommune skal udarbejde erhvervsprogrammer, der skal fyldes op af udviklingsselskaber. Derimod vil det efter vores mening være meget rimeligt, at der udarbejdes amtslige eller regionale erhvervsprogrammer, som sikrer, at man rundt omkring i amterne og i regionerne gør langt mere brug af de muligheder, der allerede eksisterer. Jeg tænker her på hele det teknologiske servicesystem, som vi har fået sat i gang.

Vi er altså positive over for tanken om at lave udviklingsselskaber, men vi mener, at det skal ske på et højere plan, og det skal nøjere præciseres, hvilke opgaver de skal have. Vi mener også, at de skal have en plads i regionplanlægningen, og at erhvervs politikken skal have en større plads i amternes planlægning, i regionernes planlægning.

Vedrørende det andet emne i forslaget, etablering af lokaler til iværksættere, har Socialdemokratiet allerede ved flere lejligheder påpeget det ønskelige i, at kommunerne kunne gå mere aktivt ind på dette område. Men et sådant forslag bør efter vores opfattelse ikke stå alene, det bør være en del af en egentlig iværksætter politik, og det bør debatteres i en sådan sammenhæng.

Både i betænkningen og i det debatoplæg, der har efterfulgt betænkningen, lægges der op til en samordning af erhvervs-, uddannelses- og arbejdsmarkedspolitikken. Men modellerne i disse oplæg og i betænkningen synes ikke alle at være helt klare. Derfor burde opfordringen

til regeringen i dette beslutningsforslag vel snarere være en opfordring til at fremkomme med en sådan samordning af erhvervs politikken, erhvervsuddannelserne og arbejdsmarkedspolitikken. Men jeg forstod på ministeren, at det var der ikke nogen særlig forventning om.

Vi er positive over for, at der tages et sådant initiativ, og hvis ikke vi kan pålægge ministeren det gennem dette beslutningsforslag, må vi tage vores program frem og så ud fra det fremsætte de nødvendige beslutningsforslag.

Jens Heimburger (KF):

Når vi har denne debat netop i disse dage op til kommunalvalget, vil vi gerne slå fast, at der er meget vide rammer for, hvad kommunerne kan gøre på dette område. Indenrigsministeren nævnte en del af områderne. Der kan gøres en hel del for at skaffe attraktive erhvervsarealer. Der kan gøres en del for at sørge for tilstrækkelig rådgivning på en række punkter i forbindelse med virksomhedernes samarbejde med de forskellige myndigheder. Og vigtigst af alt, kommunerne kan også sørge for en lav indkomstskat, så virksomhedernes medarbejdere finder det attraktivt at arbejde og bo i de kommuner, hvor man ønsker at gøre en indsats på dette område. Så der er altså gode muligheder for at tiltrække erhvervslivet og gøre noget for det eksisterende erhvervsliv.

Når det er sagt, er der også de principielle spørgsmål i denne sag. Skal kommunerne overhovedet begynde at drive erhvervs virksomheder eller etablere erhvervslokaler uagtet de fine intentioner, og uagtet vi finder på nye, spændende navne som udviklingsselskaber eller lignende? Her må svaret være et klart nej.

For det første risikerer vi, at der bliver flyttet arbejdspladser fra den ene kommune til den anden og fra en privat virksomhed over til et mere eller mindre offentligt selskab. For det andet risikerer vi, at kommunerne bliver skraldespand for en række projekter, som ikke kan finde finansiering gennem de almindelige, sædvanlige finansieringskilder, f.eks. banker eller lignende. For det tredje tror jeg rent faktisk, at deres skatte kroner nu skal bruges som risikovillig kapital, samtidig med at skatteborgerne ingen garanti har for, at det vil skabe nye arbejdspladser.